

Н.Г.-нѣ редакторе,

Още съ излизането на в. "Литературен критикъ" въ менѣ проблѣсна единъ лъчъ на щастieto. Този лъчъ ме вдѣхнови и окуражи, да пратя въ Вашиятъ весникъ тѣзимоу ранни творби. Понеже азъ повечето пиша разкази, които не отговарятъ за тукъ затуи азъ решихъ да изпратя само (за сега) тѣзи стихотворения. Азъ, понеже съмъ ученикъ и никжде не съмъ давалъ нищо мое нѣщо, за нѣкой весникъ, първо тукъ пращамъ. Ако имамъ щастieto да да се помѣстятъ нѣкое, то значе, че започвамъ съ успѣхъ и това ще остане дълбоко запечатено въ моето съзнание. Въ в. "Литературен критикъ" ще ми бѣде първиятъ успѣхъ или първиятъ неуспѣхъ. Азъ надѣвамъ, че Вие не ще пренебрегните съ едно пренебрежение къмъ тѣзи мой творби и се надѣвамъ, че ще бѣда за-радванъ.

Като се надѣвамъ на Васъ почитаеми Г.-нѣ редакторе азъ Ви поздравлявамъ съ съ най-топли привѣти.

Димитъръ Ив. Радевъ

уч. отъ IV С.М.Г. София.

Живущъ на ул. Родопи № 27 София

Инв. № 2024
ИНСТИТУТЪ ЗА
ЛИТЕРАТУРА